

-BLADET

1981 nr 2

Ansv. utgivare Bengt Malmberg

Utges av Sunnersta AIF

Sunnersta Allmänna Idrottsförening (allmänt känd som SAIF) bildades 14/5 1941.

Föreningens adress är: Långvägen 5, 752 52 Uppsala. Telefon: 018-32 05 68.

Jubileumsnummer

SAIF 40 år

SAIF har fyllt 40 år! D.v.s. definitivt kommit upp i "oldboys-åldern". Festdagen gick nog omärkligt förbi för de flesta — inte minst mot bakgrund av att vi uppskjutit de stora festligheterna till i september—oktober då vi hoppas kunna inviga vår nya fotbollsplan vid Sunnersta idrottsplats. Jubileet observerades dock med en liten blomsteruppvaktning hos Carl Wulff, föreningsgrundaren 1941.

Som framgår av nedanstående berättelse av Sunnersta AIF:s förste ordförande, dåvarande fjärdingsmannen Carl Wulff, bildades föreningen vid ett sammanträde i Sunnerstaskolan i maj 1941. Dock fanns redan på 1930-talet en idrottsförening i Sunnersta, *Sunnersta IF* omkring 1935-36, vilken hade fotboll på sitt program. Medlemmarna i denna förening hörde främst hemma i Almtuna, Norby och Svartbäcken. Föreningen avsmnade emellertid för att återuppstå som *Sunnerstapojkarna* våren 1941, och senare omdöpt till *Sunnersta AIF*. Hur det var på den tiden kan ni se av Carl Wulffs berättelse, Jim Tallrots referat av en träff, som föreningen anordnade för gamla "saifare" samt av den första verksamhetsberättelsen för föreningen som vi letat fram. Av verksamhetsberättelsen framgår, att man då som nu hade stora planbekymmer! Och man instämmer gärna i de råd dåvarande styrelse riktade till föreningsmedlemmarna — råden är lika aktuella idag. Vi hoppas kunna komma tillbaka med flera glimtar från SAIF:s historia i kommande nummer.

Saif:s 1:e ordf berättar:

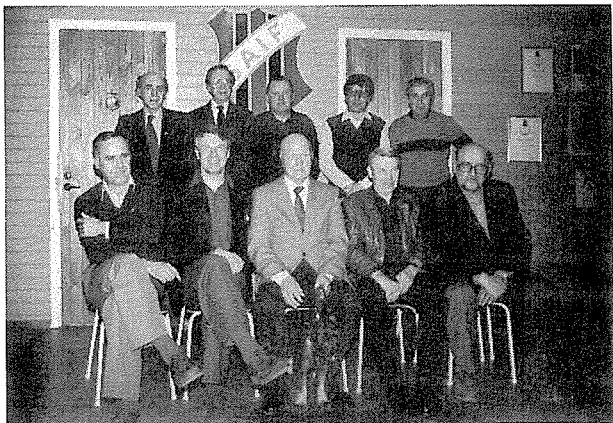
SUNNERSTA AIF:s tillkomst

Inför SAIF:s fyrtioårsjubileum har undertecknad — en av föreningens grundare och dess förste ordförande blivit anmodad att nedskryva några hågkomster från föreningens tillblivelse och dess första verksamhet. Låt mig först presentera mig själv.

Jag kom den 1 april 1935 till Sunnersta efter att av Bondkyrko sockens kommunalfullmäktige blivit vald till fjärdingsman i socknens södra distrikt. För unga medlemmar i föreningen kan jag nämna att fjärdingsman var benämningen på de polismän, som tjänstgjorde utanför städerna, alltså i landskommunerna. Befolkningens mängd i Sunnersta, Flottsund och Graneberg var ju på den tiden inte tillnärmelsevis så stor som nu.

Alltnog så kom jag ganska snart in i mitt arbete och det tog väl ej så lång tid innan jag kom i kontakt med ungdomarna och då särskilt grabbarna. Jag vågar nog påstå, att jag inte hade alltför många kontroverser med dem.

Rätt så snart blev jag bekant med nu avlidne folkskolläraren Bertil Olsson. Han kom en dag på våren 1941 och frågade mig om jag inte ville vara med och bilda en idrottsförening i Sunnersta. Jag hade förut inte varit engagerad i någon idrottsverksamhet eller utövat någon idrott. Däremot var jag intresserad av ungdom i allmänhet och fann Olssons förslag som mycket bra. Vi kallade till sammanträde i Sunnersta skola den 14 maj 1941. Det röntte ett livligt deltagande. Samma dag bildades föreningen, som först fick namnet Sunnersta-pojkarna för att någon tid därefter ändras till det nuvarande namnet. Jag utsågs till föreningens ordförande med Bertil Olsson som sekreterare och Leonard Martinsson som kassör — de båda sistnämnda numera avlidna.

SAIF:are med åtskilliga år på nacken i klubben.
Sittande fr v: Sten Sterning, Sten Tranblom, Carl Wulff, Åke Olsson och Bengt Wårdsäter.
Stående fr v: Ingvar Strömbom, Rune Gunnarsson, Åke Gunnarsson, Åke Höög och Bo Pettersson.

Det blev ett mycket intressant och roligt arbete att få vara med grabbarna i träning och på tävlingar. På den tiden hade vi ju inte någon som helst ekonomisk hjälp från kommunen eller från annat håll. Vårt arbete var naturligtvis inte så omfattande som det som bedrivs idag. Vi tränade och spelade fotboll i första hand. När vi hade bortamatcher så cyklade vi till dessa platser. Jag erinrar mig att vi cyklade bl.a. till Knivsta, Gryta och Storvreta. Vi hade även skidtävlingar. För gymnastik och träningar fick vi på vintern disponera skolans gymnastiksal två kvällar i veckan. För träning och fotbollsmatcher fick vi använda skolans idrottsplats. Ibland om söndagarna på vintern brukade en del av oss samlas för att ge oss ut på fotpromenader. Någon gång på sommaren brukade vi hyra roddbåtar i Graneberg för att ta oss ut till Fläsjan i Ekoln, där vi under angenäma former tillbringade söndagen. Vårt tillhåll efter träningarna på kvällarna var ofta på kafé Brostugan i Flottsund. Det skulle vara mycket mer att skriva om, men efter så lång tid har en del fallit mig ur minnet.

Jag vill avsluta med att erinra om att flera av våra kamrater, som var med från början, har gått bort. Vi vill minnas dem som goda kamrater och sanna idrottsmän.

Slutligen tillönskar jag SAIF en ljus och framgångsrik framtid.

Uppsala i april 1981
Carl Wulff

Föräldrar och barn i Sunnersta vill till

**Ove och Evy Karlström
Stig och Ulla Grönholm**

Framföra vår stora tack, för det enorma arbete ni lägger ner för att vi ska trivas, på de danskurser och "knyt" ni anordnar.

Barnen vill framför allt tacka, för den mycket trevliga julgransplundringen (som de hoppas ska återkomma nästa år).

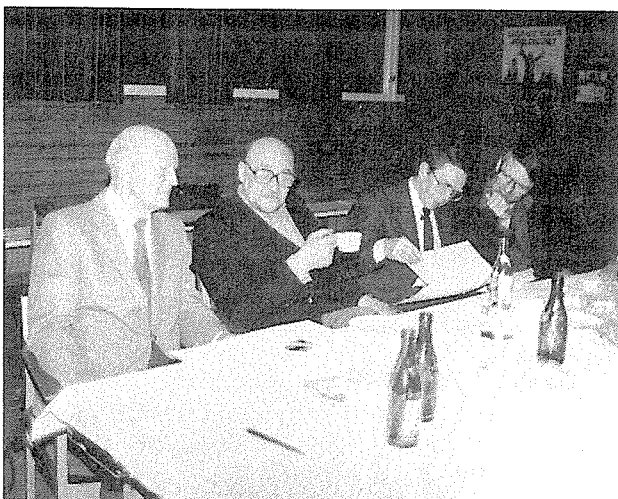
Vi utnämner er härmed till
Sunnerstas nöjespappor och mammor!

Hjärtligt tack för 1980
Föräldrar och barn i Sunnersta

Veteranträff i SAIF

1 april 1981

Hösten 1980 beslöt styrelsen inom SAIF att försöka få till stånd en träff med de "grabbar" som en gång i tiden bildade idrottsföreningen. Som tur är har vi än idag en styrelsemedlem som ingick i det ursprungliga gardet från 1941, nämligen Ingvar Strömbom. Det var inte särskilt svårt att övertala Ingvar att vara den sammanställande och efter mycket ringande och letande lyckades Ingvar få till stånd en träff onsdagen den 1 april i vår paviljong vid Långvägen. Det var inte utan en viss spänning och nyfikenhet som undertecknad infann sig för att få sig till livs lite lokal idrottshistoria och dessutom få träffa SAIF:s s.k. "rötter".

Föreningens 1:e ordf Carl Wulff, Bengt Wårdsäter, Rune Gunnarsson och Sten Tranblom i samspråk om gamla idrottsminnen i SAIF.

Strax efter kl 19 på kvällen hade tio medelålders gentlemen infunnit sig. En av dessa bedömde jag vara något äldre än de övriga. Personen ifråga utstrålade ett visst mått av pondus och auktoritet och jag frågade diskret en annan av veteranerna vem detta var. Calle Wulff blev svaret. En av de två verkliga initiativtagarna till SAIF, tillika föreningens förste ordförande och dessutom fjärdingsman för Sunnersta och intilliggande bostadsområden.

Efter en trevande början vid vårt provisoriskt uppdukade kaffebord (pingisbordet) hälsades veteranerna välkomna och gavs samtidigt en kort information om föreningens nuvarande verksamhet. Dock dröjde det inte länge förrän alla ventiler öppnades. Gamla episoder drogs fram i dagens ljus, somliga knappt tryckbara, andra med åtskilliga lustiga poänger. Medtagna fotografier från 40- och 50-talen gick runt bordet. Glada igenkännande skratt hördes och snart pratade alla i mun på varandra.

Någon i församlingen påminde om den väldiga lutningen på den dåvarande fotbollsplanen i Sunnersta. Nu för tiden väljer man ju sida bl.a. beroende på vind- och solförhållanden. På den tiden försökte grabbarna i

möjligaste mån få spela i uppforsbacken i första halvlek för att sedan knäcka motståndarna i andra halvlek när dessa hade uppforsbacke och konditionen i slutet av matcherna var på upphällningen.

När det var dags för bortamatch var det inget annat att välja på än att cykla, oftast till orter som Storröta, Knivsta, Sigtuna och Gryta. Kanske något att begrunda för oss i den yngre generationen! En annan gång hände det att t.o.m. fjärdingsmannen Calle Wulff blev anmäld för landsfiskalen för att han tog grabbarnas parti vid hämtandet av en fotboll, som tyvärr alltför ofta sparkades in på en intilliggande tomt. Alla kom väl ihåg den "argsinte" gubben som bodde där och som högst ogärna lämnade tillbaka en förlupen boll.

Stamlokus och samlingsplats på fritiden var ett café, Brostugan, som låg vid Flottsundsbron och där Calle Wulff efter en segermatch som regel bjöd sina grabbar på fika. Vårt klubbmärke totades ihop 1942 av en nymera bortgången medlem, Roland Andersson.

När jag berättade om vilken fin dam- och flickfotboll vi har i Sunnersta ville en av veteranerna, Bengt Wårdsäter, att en match skulle ordnas mellan "gubbarna" och flickorna i samband med att vår nya plan invigs till hösten. Det skulle säkert bli en spännande match, men jag vill i all välmening ge "veteranerna" rådet att träna kondition eftersom ni inte kan tillgodogöra er någon nedforsbacke i andra halvlek. Tiderna förändras.

Slutligen vill vi tacka er i det gamla gardet för en kul och stimulerande afton. Tack för det ni startat. Vi som fortsätter skall efter bästa förmåga förvalta och vidareutveckla vårt SAIF till en förhoppningsvis ännu bättre klubb än vad den är idag. Till sist vill vi påminna veteranerna om vår 40-årsjubileumsfest den 24 oktober 1981, till vilken vi i styrelsen vill hälsa er varmt välkomna.

Jim Tallroth

SAIF:s styrelse 1981-81.

Sittande fr v: Gunnar Haeggblom, sekr., Ingvar Strömbom, Bengt Malmberg, ordf., Jim Tallroth v ordf.,
Stående fr v: Stefan Jansson, kass., Elisabeth Kolm, Olof Welin-Berger, Majlis Eriksson och Gert Andersson.

SAIF:s 1:a verksamhetsberättelse

Styrelseberättelse (1941)

Styrelsen för Sunnersta Allmänna Idrottsförening får härmed för årsmötet framlägga följande årsberättelse.

Under våren 1941 uttalades från olika håll önskvärdheten av att en idrottsförening bildades i Sunnersta. Som skäl härför anfördes det stora antal ungdomar som fanns i samhället, och vilka voro intresserade av en idrottsförening. Vid några tillfällen förut hade idrottsförening bildats i samhället, men av olika anledningar hade de ej kunnat bestå.

Med anledning av dessa uttalade önskemål samlades i början av maj månad ett 50-tal intresserade personer i olika åldrar i Sunnersta skola för att diskutera möjligheten att bilda en idrottsförening. Initiativtagare till detta sammanträde voro Carl Wulff och Bertil Olsson. Sammanträdet resulterade i att en interimssty-

relse tillsattes, bestående av nyss nämnda personer samt Lennart Martinsson, Knut Ekvall och Erik Söderman. Denna styrelse fick i uppdrag att utarbeta stadgar samt därefter så snart som möjligt kalla till ett nytt sammanträde.

Den 19 maj avhölls detta sammanträde, varvid föreningen slutgiltigt bildades och antog sitt namn Sunnersta-Pojkarna. Detta namn blev på ett senare sammanträde på yrkande ändrat till Sunnersta Allmänna Idrottsförening. Till styrelse valdes Wulff, ordf., Bertil Olsson, sekr., Lennart Martinsson, kassör, Erik Söderman v. ordf. och Knut Ekvall ledamot utan särskild funktion. Styrelsen har sedemera utökats med Åke Olsson såsom ledamot och tillika materialförvaltare. Som suppleanter har inträtt Yngve Bergstedt, Bo Liljestränd och Roland Andersson. Som revisorer ha fungerat Karl Jansson och Robert Engqvist. Inträdesavgiften i föreningen bestämdes till en krona och kvartalsavgiften till 1,50. Dock skulle medlemmar under 16 år vara befriade från kvartalsavgift.

Föreningens medlemsantal var vid starten 45, nuvarande antalet uppgår till 65. Under året har avhållits fyra styrelsesammanträden och sex föreningsammanträden.

Styrelsens arbete blev från första början att försöka stabilisera föreningen och göra densamma livskraftig, organisera arbetet och sätta igång träningar. Arbetet saknades sålunda icke, bl.a. måste dräkter till fotbollslaget anskaffas, idrottsmateriel inköpas, fotbollsmål ordnas, den disponibla planen provisoriskt iordningställas. Vidare fotbollsplanen. Till detta har medlemmarna på ett berömvärt sätt bidragit med sin hjälp. Den viktigaste frågan som nu står på föreningens program, är idrottsplatsfrågan. Styrelsen har ingått med framställning till kommunalfullmäktige i Bondkyrka kommun med begäran, att en idrottsplats genom kommunens försorg anordnas i Sunnersta. Ärendet ligger nu på remiss hos de olika instanser, som beröras av frågan. Det är vår förhoppning, att idrottsplatsfrågan med tiden skall få en lycklig lösning. Det borde vara en självklar sak för de styrande i kommunen, att ett samhälle av Sunnerstas storlek måste ha en idrottsplats, det är en mycket viktig punkt i frågan om ordnande av ungdomens fritidsproblem.

Föreningens ekonomi är för närvarande svag, några kontanta tillgångar finnes icke nämnvärt, men vi ha ej heller några skulder. Om man erinrar sig allt, vad föreningen måst inköpa och påkosta, våga vi dock påstå, att föreningens ekonomiska ställning efter den korta tid den existerat ändå icke är så dålig.

Konditionsträning i Sunnerstagopen på 1950-talet.